

det, ſom han bruger i ſin Næringsdrift; men der ſtaaer „Frihed til Maling til Stedets Brug“; alſaa forundes der ham, ſaavidt jeg ſjønner, ogſaa Frihed til at male for de Folk, der boe paa Stedet, endſkjøndt han ikke bruger den til ſin Næringsdrift. Jeg maa dernæſt tillade mig at bemærke, at jeg heller ikke ganſke kan fatte Udtrykket „Jordbruger“; jeg veed ikke, om der ved ſkal forſtaaes, at Jordbruget ſkal være en ſlig Perſons^h Govedbeſtæftigelse, eller om det kan være en Vinæring. Der er mangfoldige Jordbrugere, ſom nok ere Jordbrugere, men ſom tillige befatte ſig med mange andre Ting, ſaaledes, at Jordbruget for dem kun bliver en Vinæring, en Vibefæftigelse og ikke deres Hovednæring. Det kan jo meget let tænkes, at en Jordbruger ſ. Ex. tillige har en ſtor Fabrik, at han ſ. Ex. driver et Glasværk, et Bottemageri, et Teglblænderi eller Sligt, og at han til Arbejde i denne Fabrik benytter en ſtor Deel Arbeidere, der have Bopæl paa Stedets Grund. Nu kan jeg ikke faae Andet ud af Loven, end at han i dette Tilfælde ſkal have Tilladelse til at male for alle diſſe Perſoner, der boe paa Stedets Grund. I Fald man endda havde holdt ſig til det ſamme Udtryk, der ſtaaer i Forordningen af 3die Juni 1825, nemlig til Gaardens Brug, ſaa havde jeg endda kunnet fatte det; thi da ſjønner jeg ikke rettere, end at det alene ſkulde være indſkrænket til Gaardens Bygninger; men ſom det nu er udtrykt i Loven og ſom det paa et andet Sted er forklaret, angaaer det ikke blot Gaarden, men ogſaa alle de Jorder og Skove, der drives under Gaarden. Det angaaer, ſom jeg har erfaret, at det ſkal være omtalt paa et andet Sted, de Jordeiendomme, hvorpaa Jordbruget er bafæret. Jeg troer virkelig ogſaa, at det er høiſt uheldigt, at der ſkal udkomme en Lov, hvori der er indkommet et Udtryk, jeg mener her „Stedets Brug“, der er af den Beſtaffenhed, at det behøver en Fortolkning i ſamme Dieblif, Loven udkommer.

Jeg ſkal dernæſt gaae over til den anden Betragtning, ſom jeg ikke kan undlade at fremhæve ved denne Paragraph, og ſom tildeels allerede er udhævet af den ærede Miniſter. I det Udkaſt, der i ſin Tid blev forelagt af Regjeringen, ſtaaer ligefrem, at Enhver

ſkal have Lov til at male til egen Næringsdrift. Denne Beſtemmelse gif inidleritid ud ved Landsthingets Beſlutning forrige Gang, da Sagen her var til Behandling. I Paragraphen, ſom den nu er kommen tilbage fra Folkethinget, ſtaaer rigtignok ikke ligefrem, at Enhver har Lov til at male til egen Næringsdrift, men det ſtaaer der dog med andre Ord, det ſtaaer der, om jeg ſaa maa udtrykke mig, mellem Linierne. Bevillingſyſtemet er nemlig ſtatueret at ſtulle kunne udøves i det ſamme Omfang, ſom hidtil. Bevillingſyſtemet er høiſt uſikkert i ſit Omraade, og jeg kan ikke finde Andet, end at man, ved nu igjen, iſær i dette Tidspunkt, eſterat denne Lov er udkommen, at ſtatuerer, at Bevillingſyſtemet ſkal fremdeles udøves i den ſamme Udſtrækning, ſom hidtil, maa ſætte Regjeringen i den allerſtorſte Forlegenhed. Jeg kan nemlig ikke ſee rettere, end at der netop nu, eſterat denne Lov er udkommen, og Friheden i mange Retninger er indſkrænket, vil indkomme mangfoldige Begjæringer til Regjeringen om at forundes Bevilling til Maling til egen Næringsdrift, og jeg veed virkelig ikke, hvorledes Regjeringen vil ſee ſig iſtand til at tilfredſtille de forſkjellige Interesſer. Jeg kan heller ikke indſee, hvad ogſaa den ærede Minoritet har udhævet, hvorledes det vil være til den allermindſte Nytte for Møllerne, at de henviſes til at forbedre deres Værker, for derved at vinde Kræfter til at gaae den Concurrence, der foreſtaaer dem, imøde, naar de hvert Dieblif ere udfatte for, at en Mand eller flere Mænd, ſom maafkee boe i deres Nærhed og maafkee have en betydelig Næringsdrift, og fra hvem de maafkee vente at faae deres vigtigſte Næring, blot behøve at henvende ſig til Regjeringen, for at faae Bevilling til Maling i deres egen Næringsdrift. Den høitærede Indenrigsminiſter har ved Sagens forrige Behandling her i Thinget udtalt, at Bevillingſvæſenet havde nedſat Møllernes Værdi og ſvækket deres Credit, og den ærede Ordſfører har ved ſamme Leilighed ligesledes yttret, at Bevillingſvæſenet er meget vilkaarligt og har ſine ſtore Miſligheder, idet man i flere Tilfælde meget let kan komme til at gjøre Andre Uret. Men eſter diſſe Omſtandigheder havde jeg ikke ventet, at den høitærede